

ارزیابی میزان خطر پذیری بافت فرسوده شهر سقز در برابر زلزله با رویکرد سناریو نویسی

فرخ عبودی، کارشناس ارشد مهندسی معماری (نویسنده مسئول)

محمد مهدی مولایی، عضو هیات علمی دانشکده هنر و معماری دانشگاه بوعلی همدان

سینا ناصری، دانشجوی دکترای معماری منظر دانشگاه علم و صنعت، مدیر گروه آکادمی معماری تهران

دکتر ادريس عبودی، دکترای جغرافیا و برنامه ریزی روستایی دانشگاه تربیت مدرس تهران

چکیده:

بلایای طبیعی به دلیل ماهیت غیر قابل پیش بینی خود بدون هیچ نشانه، پیش آگاهی و زمان و مکان مشخصی غالباً به طور ناگهانی اتفاق افتاده و با غافلگیر کردن انسانها منجر به بروز فاجعه در منطقه و جامعه شده و موجبات انهدام و خسارات آنان را فراهم می آورد.

از کل حوادث رخ داده در جهان بیش از ۸۰٪ خسارات جانی و مالی در شش کشور چین، ایران، ترکیه، اتحاد جماهیرشوروی سابق، پرو، گواتمالا و ۲۰٪ آن در ۶۴ کشور دیگر بوده است. تنها در قرن بیستم قاره آسیا با اختصاص ۳۵٪ از زلزله های مخرب و ۴۵٪ از سیل های ویرانگر و بروز توفانهای شدید نسبت به سایر مناطق کره خاکی بار سنگین تری از حوادث را به دوش کشیده است. در این میان کشورمان ایران با توجه به وسعت جغرافیایی، تنوع اقلیمی و . . . با ابتلا به ۳۱ نوع بلیه از ۴۲ بلیه شناخته شده در دنیا، رتبه ششم حادثه خیزی را در جهان به خود اختصاص داده است. و در میان بلایای طبیعی زلزله مهمترین آن می باشد. بافت فرسوده شهرها به دلیل ضعف سازه ای، تراکم جمعیتی و امکان امداد رسانی ضعیف در زمان زلزله آسیب پذیر تر می باشند.

در این تحقیق که به روش توصیفی تحلیلی و بر اساس مطالعات کتابخانه ای و میدانی انجام گرفته شده، تلاش است که میزان آسیب پذیری بافت فرسوده شهری سقز بررسی شده و سپس با تاکید بر یک سناریوی زلزله راههای پیشگیری و آمادگی ارائه گردد.

واژگان کلیدی: زلزله، سناریو نویسی، بافت فرسوده، سقز.